

LAKIALOITE 142/2007 vp

Laki vapaan autoedun ja auton käyttöedun määräytymisestä tuloverotuksessa

Eduskunnalle

Lakialoitteen tarkoituksena on muuttaa nykyistä autoetukäytäntöä ympäristöä enemmän huomioivaan suuntaan. Eduskunta on muuttanut autoverotuksen riippuvaiseksi autojen hiilidioksidipäästöistä, mutta autoedun verotuksessa auton ympäristöystävällisyyttä ei juurikaan huomioida. Auton käyttöedun ja vapaan käyttöedun verotusarvoa määrättäessä auton hinta vaikuttaa verotettavan edun määrään, joten jossakin määrin autoveron kohoaminen päästöjen kohotessa näkyy myös autoedussa. Tätä ei voi pitää kuitenkaan riittävänä vaikutuksena.

Vapaassa autoedussa "vapaiden kilometrien" vaikutus edun verotusarvoon on autoedun saajalle täysin riippumaton ajetuista kilometreistä, käytetyn polttoaineen määrästä ja syntyneistä hiilidioksidipäästöistä. Käytännössä autoetujärjestelmä ei kannusta valitsemaan autoa, jonka hiilidioksidipäästöt olisivat pienimmät. Nykyisellään vapaan autoedun saajan valitseman auton kanssa samassa hintaluokassa voi olla useita autoja, joiden hiilidioksidipäästöjen erot voivat olla hyvinkin erikokoiset. Verotettavan edun määrä on kuitenkin sama, koska autot maksavat saman verran.

Lakialoitteessa ehdotetaan, että vapaassa autoedussa verotettavan etuuden määrä kasvaa merkittävästi auton hiilidioksidipäästöjen kasvaessa. Näin lailla kannustetaan autoedun saa-

jaa valitsemaan auto, jonka hiilidioksidipäästöt ovat mahdollisimman alhaiset. Lakialoitteen seurauksena edun saajan kannattaa valita itselleen sellainen auto, jonka hiilidioksidipäästöt ovat kaikista pienimmät.

Nykyisin vapaasta autoedun arvosta säännellään verohallituksen vuotuisella päätöksellä. (VeroHp vuodelta 2007 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista, 1072/2006). Autoedun verotusarvo on porrastettu autojen iän mukaan. Ehdotamme ikäryhmäporrastuksen lisäksi vapaan autoedun arvon sitomista auton hiilidioksidipäästön (CO₂) määrään.

Ikäryhmissä A ja B (vuosina 2005—2007 sekä 1992—2004 käyttöön otetut autot) verotettavan edun arvoa korotettaisiin CO₂-päästöryhmässä yli 170 mutta alle 220 g/km nykyisestä 24 %:lla ja CO₂-päästöryhmässä 220 g/km tai enemmän 47 %:lla.

Ikäryhmään C kuuluvat autot pääosin poistuvat käytöstä lähivuosina. Vanhojen autojen osalta CO₂-päästöarvoista on kuitenkin säädettävä erikseen asetuksella.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

vapaan autoedun ja auton käyttöedun määräytymisestä tuloverotuksessa

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus ja soveltamisala

Tässä laissa säädetään vapaan autoedun ja auton käyttöedun verotusarvon määräytymisestä tuloverotuksessa.

2 §

Vapaan autoedun ja auton käyttöedun määräytyminen

Jos palkansaaja tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai paketti-autoa, verovelvollisen saama etu katsotaan auto-eduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden ja hiilidioksidipäästöarvon perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

1) Ikäryhmä A (vuosina 2005—2007 käyttöönotetut autot):

a) vapaa autoetu: edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättynä 255,00 eurolla tai 17 sentillä kilometriltä, paitsi jos auton CO₂-päästöarvot ylittävät 170 g/km mutta alittavat 220 g/km, edellä mainitun edun määrää lisätään 60 eurolla tai lisätään kilometri-

perusteiseen edun arvoon 4 senttiä kilometriltä ja, jos auton CO₂-päästöarvot ovat 220 g/km tai enemmän, edellä mainitun edun arvoon lisätään 120 euroa tai kilometriperusteisen edun arvoon 8 senttiä kilometriltä;

b) auton käyttöetu: edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättynä 90,00 eurolla tai 6 sentillä kilometriltä;

2) Ikäryhmä B (vuosina 1992—2004 käyttöönotetut autot):

a) vapaa autoetu: edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättynä 270,00 eurolla tai 18 sentillä kilometriltä, paitsi jos auton CO₂-päästöarvot ylittävät 170 g/km mutta alittavat 220 g/km, edellä mainitun edun määrää lisätään 60 eurolla tai lisätään kilometriperusteiseen edun arvoon 4 senttiä kilometriltä ja, jos auton CO₂-päästöarvot ovat 220 g/km tai enemmän edellä mainitun edun arvoon lisätään 120 euroa tai kilometriperusteisen edun arvoon 8 senttiä kilometriltä;

b) auton käyttöetu: edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättynä 100,00 eurolla tai 7 sentillä kilometriltä;

3) Ikäryhmä C (ennen vuotta 1992 käyttöönotetut autot):

	kuukausikoh- tainen arvo	ajopäiväkirjan tai muun verovel- vollisen tai veroviranomaisen esit- tämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo	+ kilometrikohtai- nen arvo euroa/km
	euroa/kk	perusarvo euroa/kk	
— vapaa autoetu	714,00	249,00	0,31
— auton käyttöetu	444,00	249,00	0,13

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä. Vero-

tusta toimitettaessa autoedun arvoa voidaan korottaa, jos on ilmeistä, että autolla vuoden aika-

na ajettujen yksityisajojen määrä ylittää 18 000 kilometriä.

Jos työntekijän luontoisetuauto hänen työnsä vuoksi vaihtuu kuukauden aikana useita kertoja, perusarvo lasketaan sen auton mukaan, joka hänellä on ollut käytössään suurimman osan kuukaudesta.

Ulkomailla saatu autoetu kuuluu ikäryhmään C.

Jos 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua tietoa hiilidioksidipäästöistä ei ole, vapaa autoetu määräytyy auton kokonaismassaa ja käyttövoimaa vastaavien laskennallisten hiilidioksidipäästöjen perusteella autoverolain (1482/1994) 5 a §:n 2 momentissa tarkoitettua verotaulukon pohjalta tarkemmin valtioneuvoston asetuksessa säädettävällä porrastuksella CO₂-päästöarvoihin:

1) yli 170 mutta alle 220 g/km ja

2) 220 g/km tai yli

ja siten, että vapaan autoedun arvo muodostuu samaksi kuin tämän pykälän 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetään.

Jos auton tehon (kilowatteina) ja kokonaismassan (kilogrammoina) osamäärä on 0,15 tai suurempi, laskennallisia hiilidioksidipäästöjä korotetaan kertomalla ne luvulla 1,5. Hiilidioksidipäästöjen määrä pyöristetään täysiin grammoihin.

Edellä 6 momentissa tarkoitettujen laskennallisten CO₂-päästöarvojen sijasta vapaa autoetu määräytyy verotettavana olevan henkilöauton yhdistettyä kulutusta vastaavien hiilidioksidipäästöjen perusteella 6 momentissa tarkoitettua asetuksessa määrätyn porrastuksen mukaan, jos verovelvollinen ensiverotuksen yhteydessä esittää niistä selvityksen ja jos ne ovat:

1) vahvistettu EY-tyyppihyväksynnän yhteydessä määriteltynä moottoriajoneuvojen polttoaineen kulutuksesta annetun neuvoston direktiivin 80/1268/EY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen annetussa komission direktiivissä 93/116/EY tai sitä korvaavassa yhteisön lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten mukaisesti; tai

2) määritelty verotusajankohtana voimassa olevassa yhteisön lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

3 §

Uushankintahinta

Ikäryhmissä A ja B perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosenttiosuutta.

Uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuojaan tai sen puuttuessa tukkukaupan ilmoittamaa auton käyttöönottokuukauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä suositushintaa vähennettynä 3 400,00 eurolla. Tästä hinnasta lasketaan 2 §:ssä mainittu prosentti. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 10 euroon.

4 §

Edun perusarvon laskeminen

Jos luontoisetuautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000 kilometriä tai työntekijä joutuu vaihtamaan luontoisetuautoa 2 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 2 ja 3 §:ssä tarkoitettua perusarvosta.

5 §

Lisävarusteet

Edellä 1 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa ikäryhmissä A ja B autoon hankitut lisävarusteet autopuhelinta ja tavanomaisia talvipyöriä lukuun ottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrättäessä. Autopuhelimen arvona käytetään matkapuhelinedun arvoa.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää 850,00 euroa. Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteis- tms. alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä suositushintaa.

6 §

Vapaa autoetu ja auton käyttöetu

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun palkansaaja suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut.

Palkansaajan auton kustannuksista työnantajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun raha-arvosta.

7 §

Asunnon ja työpaikan välinen ajo

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

8 §

Autoedun korotus

Autoedun raha-arvoa on korotettava 390,00 eurolla kuukaudessa tai 26 sentillä kilometriä

kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

9 §

Päivittäinen ajomatka

Edellä 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu ajo-päiväkirjasta on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä.

Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkirjaan merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

- 1) ajon alkamis- ja päättymisajankohta;
- 2) ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti;
- 3) matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä;
- 4) matkan pituus;
- 5) ajon tarkoitus; ja
- 6 auton käyttäjä.

10 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä 1 tammi-kuuta 2009.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2007

Minna Sirnö /vas
Merja Kyllönen /vas
Annika Lapintie /vas
Pentti Tiusanen /vas
Jyrki Yrttiaho /vas
Erkki Virtanen /vas
Martti Korhonen /vas
Matti Kangas /vas

Paavo Arhinmäki /vas
Veijo Puhjo /vas
Markus Mustajärvi /vas
Matti Kauppila /vas
Esko-Juhani Tennilä /vas
Mikko Kuoppa /vas
Jaakko Laakso /vas